

هو الله تعالى شأنه العزيز

رساله

تفتیش از مضمرات

ریش تراشی است از تصنیفات

حضر العلامة المصلح السهر

البید محمد علی السهرستانی

(هبة الدین) دامت

افاضاته

(نجف اشرف)

(در مطبعة مبارکه علویه بزور طبع آراسته گردید)

بتاریخ ۸ شهر ذیحجه الحرام سنه ۱۳۴۰ هج

تماثيل صلحاء ومصلحان در اروپا و آسيا و امريكا
شاهد اين دعا و تراجم و شمایل انهاد در مطبوعات
و غيرها كواه راستی اين سخن است نخستين چند
مقاله را كذارش و نكارش داده برای روشنی
افكار و توجه انظار سپس بمقصود ختم كلام
خواهيم نمود

{ مقاله اولی { مؤلف كتاب { تاريخ امريكا {
سجعان مارونی نصرانی در صفحه يكصد و شصتم
كتابخش باین عبارت گفته

(و بعضهم يكرهون اللحي مع ان اعتبارها اولی فقد قال النطاسی
الشهير الدكتور « فيكتور جورج » ان اللحية لها نفع عظيم فانها
تحتفظ الفم وتمنع عنه الرطوبة وتقوى الاسنان والغدد اللعابية
» ثم قال سجعان وقال غيره « انهم حلقوا اسرة لحي جميع مستخدمي
السكك الحديدية في ايام الشتاء فحصل لاكثرهم وجع ونخر في
الاضراس والاسنان وورم في الغدد اللعابية « قال سجعان » ووصف

(تفتیش)

(از مضرات تراشیدن ریش)

(تألیف خادم علم و دین محمد علی)

(شهرستانی هبه)

(الدین)

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

[اما بعد الحمد والصلوة] بدانکه قبح عادت ریش
تراشیدن را میتوان امر و زه بخوبی ظاهر ساخت
حتی بر کسانیکه مقلدان فرنگیان و از ضعف
نفس مجذوب عادات اقویاء و اشرارند چه اینکه
دانشمندان اروپا و اعظم و اشراف آنها هنوز
دامن شرافت خود را آلوده باین عادت ننموده اند
صور پادشاهان و هیاکل حکماء و دانشمندان و

نموده اند برای جستجوی از سیاح مشهور
 «فرنگین» پس در آن یخچالها و هواهای سوز
 و زمینهای سرد سیر قطب خیلی سرمای سوزناک
 بر آنها شدید شد ولی هیچ يك مبتلا بر ضی نشدند
 بدینجهه که موهای سر و ریش میپوشانید روی
 آنها را و دور میکرد سوز سرد را از حلق و کلو
 یشان سپس چون برگشتند بر زمین انگلستان
 که نوبه تجایهای قطب گرمسیر و قشلاق میباشد
 پس تمامی آنها ریشهای انبوهی خود را تراشیدند
 فوری یک هفته نگذشته تمامی آنها مریض و بیمار
 شدند بسبب چایش استخوانهای کلو و اعضای
 حلق و دهان

نصار ایند در مجله مشتهره معتبره { المقتطف }

{ سنه ۱۹۰۸ } م بصفحه پانصد و سی و هشتم

چنین مینکارند

ان لشعرا الشوارب والحي فائد كيرة في منع دقايق الغبار من دخول الانف والفم وفي منع الهوآء البارد من تبريد الحلق وروى ان النوبة الذين ذهبوا للتفتيش عن الزحالة فرنگلین في جهات القطب الشمالی اشتد عليهم البرد القارس ولكنهم لم يصابوا بمكروه لان الشعر كان يغطي وجوههم فيدراء عنها البرد ثم لما عادوا الى انكلترا حلقوا هذا الشعر فلم يمرض اسبوع حتى مرضوا كلهم الخ ترجمه این فقرات این است که بتحقیق از برای

موهای ریش وسیل فائده های بزرگ است

اولاد در منع از رسیدن ریزهای غبار بحلق از راه بینی و دهان و ثانیاً در منع از رسیدن هوای سرد باطراف کلو و حلق و روایت شده که ناخدا یان و کشتی بانان فرنگ که بسوی قطب شمال سفر

سرایت ناخوشیهای سخت و مظهر زشتیهای
 خلقت و سبب چایش استخوانهای چهره و کلو
 و مرضهای اعضای حلق و فکین میشود و هم
 باعث امراض زکامی و رشحی و لقوه و درد
 دندان و نخر اسنان و اورام غدد لعابیه و غیران
 میکردد چنانچه دانستی که عادت رها ساختن
 ریش، مایهٔ محافظت دهان و قوت تکلم و فصاحت
 کفتار و مانع رطوبات زائده حلق و حافظ
 وظائف غده‌های لعابی میباشد و هم سبب
 قوه و محافظت استخوانهای چهره و اعضای
 کلو و دهان و کرم نکاهد اشتن آنهاست و نیز
 مانع است از رسیدن غبار نرم و هواهای سرد

زیبائیها و خوبی هارا جلوه و نمایش داده اند
 و نیز مجله « المقتبس » مطبوعه دمشق در مجلد
 ششم صفحه صد و چهل و چهار اثبات نموده که
 تیغهای ریش تراشان ناقل امراض و باعث
 سرایت دردها است بچهره و صورت مردان
 تندرست که عادت بتراشیدن ریش نموده اند
 { تمهید } هرگاه کسی از روی دانش و انصاف
 در مؤلفات و مطبوعات تازه و کهنه آسیا و اروپا
 نظر و اندیشه نماید مقالات بی اندازه خواهد
 یافت در زشتیهای عادت ریش تراشی و خوبیهای
 رها نمودن ریش چنانچه پاره و اندکی از آنرا
 بعرض رسانیدیم و دانستیکه ریش تراشی مایه

پس هرگاه ریش داشتن موافق اصل خلقت
و حالت طبیعی مردان بوده باید نکر است که
عادت ریش تراشیرا شاید دانشوران و حکیمان
و مصلحان زمان برای مصلحه و منفعت مردمان
رواج داده باشند { حاشا و کلا چنین نیست }
بلکه عموم دانشوران عالم قولاً و عملاً مخالف
عادت ریش تراشی بوده اند و جمیع حکیمان از
قدیم و جدید تازه و کهنه همه این عادت را مضر
بشر خوانده و ریش داشتن را مایه همه قسم
منفعت و خوبی دانسته اند چنانچه از مقالات
سابقه و از مقاله «نور ژامریکان رویو» بقلم حکیم
فرانسوی معلوم میشود و مجله { الهلال }

و ناساز میشود بسور اخهای بینی و دهان
 پس بدقت تمام بایستی نکریست که این عاده
 ضرر ناک از چه برخواسته و از جکا آمده است ؟
 آیا از بدو خلقت و فرمان فطرت بوده است که
 انسان اصلا ریشدار نبوده و این موهای عارض
 عارضی است نه طبیعی { حاشا و کلا چنین نیست }
 بلکه شریعت و طبیعت و تاریخ همه متفق است
 بر این که انسان اول و ادم ابی البشر و پدران
 و نیاکان آدمیان همه ریشدار بوده چنانچه
 حدیث خلقت آدم و خلقت ریش را برای زینت
 و هیبت او مؤید این بیان و آیه شریفه { یا ابن ام
 لا تأخذ بلحیتی } شاهد این سخنان است

خواجه کی یا کم موٹی یا کوسه بودن سپس
 بزرگان دیگر و سایر مردمان علی العمیاء تقلید
 ایشان نمایند و تشبها هم شکل آنها شوند
 خلق را تقلید شان برباد داد

ای دو صد لعنت بر این تقلید باد

چنانچه مجله المقتطف در صفحه ۵۰۹ پانصد و نهم

از سنه ۱۹۱۱ میلادی تصریح نموده که

ولما جلس لويس الثالث عشر على عرش فرنسا وكان فتي لا حيلة
 اقتدى به ولر رجال بلاطه فخلقوا الحاهم وشواربهم وحدث
 مثل ذلك في اسبانيا في عهد الملك فليب الخامس الخ

و ترجمه اش اینکه همینکه لوی سیزدهم پادشاه

فرنك نشست بر تخت پادشاهی ملك فرانسه

و حال این که پسری بود بی ریش سپس مردان

مطبوعه مصر در جزء پنجم از سنه ۱۳۲۶ هجری

از ترجمه نموده است

پس بایست نکریست که این عادت با اینکه مخالف
طبیعت و مخالف شریعت و مخالف صحت است
چگونه رواج یافته آنچه را از مطالعه احوال عالم
یافته ایم این است که این عادت غالباً از دو جهت
طلوع مینماید یعنی در مردمان ساده لوح و اقوام
منزویه « اول » ملاحظه میل زنان یعنی مردانی
که بسیار هواخواه زنانند برای همصورتی زنان
و دختران خود را هم شکل آنها بسازند علی العمیاء
و رفقای آنها تقلید ایشان را نمایند « دوم » عیبی
که در موهای عارض بزرگان مانند بیونی و

تاجدار را محاسن انبوه رسائی بود عموم اهل
 در خانه و صاحب منصبان شراریشهای بلند
 خوش شمایی بود و در آن عهد عادت مضره
 ریش تراشی در ایران قریب العدم بلکه متروک
 شده بود پس از شکست روسیان بایران
 و مداخلان نشان تجدید این عادت و ترویج آن شد
 بلی که گاهی ظهور این عادت زشت بنظر نقاید
 میشود یعنی بملاحظه یکفایده خصوصی
 یا مرفقی که عمومیت آن باز بتقلید میشود چنانچه
 در مجلد { المقتطف } جزء ماد { می } از سال
 ۱۹۱۱ میلاد نوشته است که

ان عادة خلق الحية احراء الاسكندر المكدوني عن جنوده لکی

وزارت و درگاه و اهل دیار او تقلید و پیروی
 اورا نمود برای خوشایند و هم شکلی او ریشها
 و سیلهای خودشان را تراشیدند و مانند اینحال
 و حادثه در مملکت اسپانیا صورت گرفت در
 زمان پادشاهی فیلیپ پنجمین که بی ریش بود
 و برخیرا کمان است که ریش تراشی مردم ایران
 هم تقلید آنهاست از حکام و سلاطین و امیرانی
 که بر آنها سروری داشتند و آنها از قضای صدفه
 و اتفاق خواجه یا طفل یا زنان یا کوسه بودند
 و شاهد این مقال مثل مشهور ۱ الناس علی دین
 ملوکهم ۱ و هم تجربه این است که در عهد خاقان
 مغفور فتحعلی شاه قاجار چون این پادشاه

بحرام بودن سود خوردن و برطیل گرفتن
 و جادوگری و قمار بازی و ریش تراشی و خوردن
 ماهیان بی پولک و این مسئله را مسلم زده هر
 مسلم و محقق زده هر محقق و عالم یافته ام چه از
 جماعت اهل سنت و چه از طائفه زیدیه و چه از
 داخله خوارج همه را سیره و اجماع قولا و عملا
 بر جرمت ریش تراشی است

اما احادیث شریفه در این مقام بسیار هست
 ولی بقصد اختصار بر هشت خبر معتبر اقتصار
 مینمایم و گفتگوهای که در قوت سند یاد لاله
 بین آنهاست حواله بکتاب «اصفی المشارب»
 مینمایم [حدیث اول] در صحیح «اصول کافی»

لا یمسکهم العدو بلعاهم واقتبسه الرومان سنة ۳۰۰ ثم تركوه في عهد
مدریانس ثم عادوا اليه في عهد قسطنطين الكبير ثم ادخل ذلك
بطرس الاكبر الى روسيا

— ﴿ فرمان شریعت وقانون اسلام ﴾ —

علمای اعلام و رؤسای مذاهب اسلام همه
متفق و اجماع محقق دارند که تراشیدن ریش
در شرع اقدس اسلام ممنوع و حرام است و این
مطلب را در کتاب { اصفی المشارب } و غیر
از ثابت نموده ام و شیخ بهائی که اجل فلاسفه
انام و شیخ الاسلام و مرضی خاص و عام است
در رساله { عقاید الشیعة } تصریح فرموده
بحریم الربا و الرشوة و السحر و التمار و حقی الحیة و اكل السمك
انہی لا فلس له الخ

و ترجمه اش اینکه ما جماعت شیعه میگوییم

بر عمل قبیح که حرمتش خیلی شدید باشد
 [حدیث دوم] خبر صحیحی است که باسنادهای
 متعدد محدث عاملی رضی الله عنه در کتاب
 الوسایل روایت نموده از حضرت امام رضا
 و از پدرش حضرت امام موسی کاظم علیهما
 السلام که در جواب گرفتن از ریش میفرماید
 (اما من عارضیه فلا بأس و اما من مقدمها فلا یأخذ)
 خلاصه مضمونش اینکه گرفتن ریش از رخساره
 باکی ندارد ولی گرفتن از ریش و جلوانرا نکند
 و بی شک ظاهر از نهی حرمت و منع است
 و کسی قبل از بنده باین خبر استدلال نموده
 [حدیث سیم] خبر معتبر نیست که شیخ صدوق

ثقة الاسلام كليني بسندها از حبابه والبيه روایت نموده که

رأيت امير المؤمنين عليه السلام في شرطة الخميس ومعه درة لها
سبابتان يضرب بهما بيع الجري والمار ماهي واژمار وتقول اوم
يا ياي مسوخ بنی اسرائيل وجند بنی مروان قالت فنام اليه رجل
يقال له فرات بن الاحنف فقال يا امير المؤمنين وما جند بنی مروان
فقال عليه السلام اقوام خلقوا للمحى وفاء الشوارب فمسحوا

و خلاصه مضمون این حدیث این است که حضرت
امیر مؤمنان بخشم و غضب میزدی فروشندهکان
مار ماهیرا و میفرمود که واهی از بنی اسرائیل
ریشهای خود تراشیدند و سیلها کلفت
پرورانیدند و مسخ شدند و محدث بحرانی در
حدائق فرمود که این خبر دلیل حرمت ریش
تراشی است چه اینکه مسخ واقع نمیشود مگر

علیه السلام روایت شده که رسول خدا صلی الله
علیه وآله فرمود

(خلق الله من المثلث ومن مثل فعلیه اعنة الله) -

« خلاصه مضمونش » اینکه تراشیدن ریش
قسمی است از مثله و ناقص نمودن انسان
و هر کس ناقص کند بدن آدمی را پس بر او است
لعنت خداوند و ظاهر این لعنت شامل تراشیده
ریش است چه آمر باشد و چه مباشر
{ حدیث پنجم } خبریست مانند خبر گذشته
یستند شهید است از « جعفریات » از امام صادق
« ع » از جدش پیغمبر « ص » که امر فرمود
بترجیل الحیه یعنی رها کردن ریش و قاضی نعمان

در کتاب من لایحضره الفقیه روایت نموده
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله که فرمود
احفوا الشوارب واعفوا اللحی ولا تشبهوا بالیهود
« خلاصه مضمونش » اینکه سیلها را برچینید
و ریشها را رها کنید ولی نه بحدیکه شبه یهودان
شوید در بلندی ریش و این خبر را علمای فرق
و مذاهب اسلام عموماً راویت نموده اند چنانچه
در کتاب « فیض الساحل » تواتر اثبات
نموده ام و حکمت احکام اش را عنقریب خواهیم
گفت [حدیث چهارم] خبر صحیحی است که
بسند شیخ شمس الدین شهید اول از کتاب
« جعفریات » از حضرت امام جعفر صادق

مندرج است [حدیث هفتم] خبریست که
 محدث اجل محمد ابن ابی جمهور در کتاب - غوالی
 الیالی - و - مجلی - از جابر انصاری روایت
 نموده و نیز غیر از او هم روایتش کرده که
 حضرت پیغمبر « ص » فرمود « ایس منا
 من حلقی » از جماعة مانیت کسیکه بتراشد
 یعنی ریش را [حدیث هشتم] خبریست که شیخ
 نوری رضی الله عنه از کتاب « متقی » روایت
 نموده که در سال ششم هجرت پیغمبر ص که
 کسری پادشاه عجم دو کس بخدمت رساله پناهی
 فرستاده.

(و کانا اذا خلا علی رسول الله (ص) قد حلقوا ما و اعفوا)

مصری نیز در کتاب « دعایم الاسلام » بسند
خود از رسول خدا « ص » همین خبر را روایت
نموده است [حدیث ششم] خبریست که
محدث نوری رضی الله عنه در « مستدرکات »
از حضرة امام حسن « ع » روایت کرده که
رسول خدا « ص » فرمود

(عشر خصال عباد قوم لوط بهاء لکوا و تزید عاقتی مخرجة اتیان
الرجل الى ان قال وقص الحية وطول الشارب الخ)

خلاصه مضمونش اینکه « ده کار است که

قوم لوط کردند و تباها شدند نخست پسران را

لواطه کردن و ششم ریش را رتبه بریدن و هفتم

سیاهاراد را از ساختن » و تفصیل این خبر در

- جامع صغیر - سیوطی و کتاب - ابن عساکر -

کشتی فکر و اندیشه را بساحل مقصود
و میفهماند قباح و زشتی این عادت را نزد
ارباب عقول و مینماید شدة حرمة و مبعوضیت
آنرا نزد خدا و رسول ص پس چگونه انسان
عاقل و مردان کامل هوای نفس و شیطان
رجس را متابعت نموده همراه می شوند و باتیغ
هر زده دم چهره مردانه خود را بسازرخسار
زنان بی محاسن مینماید

— تلبیه —

یظهر من مجموع هذه الأحادیث الشرعية لاسیما من الخبر الاخير
ومن خبر الصدوق حرمة خلق اللحية والنهي عن تطويل الشارب
واطالة اللحية وحكمة هذه الاحكام الثلاث فيما احسبه ظاهرة
اما حرمة خلق اللحية فلائن وجود الشعر حوال المكفین

شوار بهما فکره (ص) انظر اليهما وقال ويلكم امن اسر كما بهذا قالا
امرنا بهذا ربنا يعنيان كسرى فقال (ص) لكن ربى امرنى باعفاء
لحيق وقصر شارى الخ

« خلاصه مضمونش » اینکه « فرستادگان

كسرى باريش تراشیده وسيلهای آويزان

داخل بر حضرت شده انبزر کو ار را خوش

نيامد که بايشان نگاهى کنند و از روی غضب

بانها فرمود وای بر شما کدام کس شمارا امر

باين عمل فرموده عرض کردند خداوند ما يعنى

كسرى پس انبزر کو ار فرمودولى خداوند من»

مر الامر فرمود برها ساختن ريش و چیدن سيل

تفکر در اين مضامين لطيفه طرفه رهنمائی است

برای انسان با وجدان و ايمان که بخوبى ميرساند

« خلاصه » این است که مفهوم از احادیث منقوله
 خصوصاً خبر اخیر و خبر شیخ صدوق منع شرع
 مطاع است از تراشیدن ریش و هم از بلند
 گذاشتن آنست باسنیل و حکمت این سه حکم
 محکم ظاهر است اما گذاشتن موی ریش
 چونکه محافظت مینماید حرارت استخوانهای
 صورت و کلور را تا بخوبی بتوانند این اعضاء
 وظائف و اعمال خود را بجا آورند برای فرو بردن
 طعام و ادای کلام و نگاهداری قوای غریزیه
 و غدد لعابیه و رفع نزولات دماغیه و محافظت
 صحت دندان و امثال آن
 اما کم و کوتاه کردن ریش و اصلاح و تنظیف آن

والعارضين يحفظ شطراً كبيراً من الحرارة والابخرة لمنافعها
ومحافظة قواها لاداء وظائفها حال المضغ والابتلاع وتقوى
ادوات الحلقى والغدد اللعابية لتحسين الكلام وتسويق الطعام
ومنع الاعراض الزكامية والامراض الرشحية ودفع التشنج
والمقوة ومنع نخر الاسنان وتقوية اللسان وغير ذلك

واما حسن التحسين واصلاح الناحية المرسلات بلاتسريح وبلا
اصلاح فلائح المحية تجذب من رطوبات الدماغ كمية وافرة وافية
لترطيب اصول الشعر وسوقه واستثناء ما يدها علاوة على انها
تخزن فيها الدقائق السمية واجزاء الغبار والاعلاق والميكروبات
الناكسة غير انها مأمونة الضرر من سرايتها الى جوف صاحبها
فامر الشرع الاسلامي بخفيف شعر المحية واعلاحها وسرحها
بالمشط والطيب وغسلها كل يوم للجمع بين فوائد اصل وجودها
وبين دفع اضرار كشافها

واما النهي عن تطويل الشارب فقد وجد الاطباء في شعر الشوارب
المرسلات مستعمرات من الميكروبات المتالة ومحازن للذرات السامة
ومجامع للحبوبات وباشلس السل وميكروبات الدفترية ومواد
العنونات سيما في المدخنين بحيث تجعلها كبروسية واقرب آلة
لنقل الضرر وعدوى الامراض اما الى جوف صاحبها عند نفسه
وحال اكلا وشره واما الى صاحبه حال التقبيل او النجوى فتصح
مراسم العيش والتجنب وسایل الامراض والهلاك

واما چیدن سیل و برچیدن شوارب پس
 بهمین ملاحظه که از آلوده کی آنها بخوراک و
 چربی و آشامیدنی هماره مجمع کثافات و میکوبهای
 مسموم میشود و ضرر اجتماع این مواد سمیه
 در سیل خیلی زیادتر است از ضرر اجتماع آنها
 در موی ریش چون که در اندرون ریش دور
 است از دهان و بینی ولی در سیل مجاور بینی
 و دهان است و بوسیله نفس دائمی یا اکل و شرب
 فوراً ذرات مسمومه و میکروبهای امراض
 سرایت بجوف و اندرون آدمی نموده باعث
 امراض مهلکه میشود خصوصاً نسبت بدل
 و شش و آلات تنفس و یا بمعدده و سیئه و کبد

چونکه دانه های موی جذب رطوبات از دماغ
و مغز سر مینماید پس همینکه ریش انبوه و بزرگ
شود دماغ عاجز از آبیاری انهمه موهای دراز
و زیاد میشود بعلاوه اینکه در ریشهای انبوه
و دراز انجمن میکر و بهای امراض و وطن
اجزای مسمومه و مخزن غبار و کثافات و معدن
چربی و چرکی میباشد لذا شرع مقدس اسلام
فرموده است که زود بزود موهای ریش را کم
و کوتاه سازند و هر روز دوش شانه و شست
و شوی نمایند و عطریاتش زده خوشبویش
بدارند تا این که بفوائد وجود اصل ریش نائل
و از ضرر بلندی و کثافت از مصون و مامون بمانند

و حق شناسی اسلام سرود نمایند } زنده و پاینده
 باد قانون اسلام }

❧ تِمّه در نصایح ❧

کروهی از مردمان پاکیزه منش لطیف و ش
 نظافت مآب هستند که عار عادت ریش تراشیرا
 بخود گرفته اند بقصد اینکه موهای ریش و محاسن
 رویشان بجمع کثافت والوده بچرکی نشود
 عجب است که اینها سیلهای خود را کلفت
 و بلند و لب و دهانرا مستور مینمایند غافل از اینکه
 چرکی و کثافت و چربی و رطوبت و ذرات
 غباری و کرمهای ریزه ذره بینی در سیلها
 بیشتر انجمن مینماید در کشش تنفس و از میانه

از خوراك و طيبان فرنگ در سياهى بلند
 خصوصاً از كسانى كه دخايات ميكشند كشافاتى
 و مواد متعفن يافته اند كه در آنها مملكتهاى
 ميكروبهها فاسد و انجمهائى از حيوانات ذره بينى
 بوده و دسته هاى از باشلس مرض سل
 و ميكروب ناخوشى دفتيربا وغيرها ديده اند
 كه بعلاوه انتقال آنها باندرون صاحبشان هنگام
 تنفس يا طعام سريت هم برفقايش مينمايند
 هنگام بوسيدن و بويدن ياراز كوئى و هم سخن
 شنيدن

سپس اين مراسم دوسى منقلب ميشود با سباب
 فنا و تباه شدن پيش مسلمانان را سزده بپاسيدارى

عجبا طبیعت را تقدیس و تصویب کنند ولی
 غافلند که در ریش تراشی معصیت انطبیعت
 و مخالفت ناموس فطرت را نموده اند بهر جا
 صنع طبیعت را انساب و حکم او را صواب و شان
 او را ابقای اصلح همی خوانند مکر در روی
 زنج و ریش و رخسار حکمش را نافرمانی
 و ناموسش را تهمت نادانی داده اند این گروه
 راست که اندکی بخود آیند اگر کارها بطبیعت کور
 و کمر سپرده اند پس نبایستی که موهای زنج را
 بتراشند بلکه با سر از طبیعیه ان برند و اگر رشته
 صلاح و اصلاح را بقوه عاقله و شرایع کامله
 سپرده اند پس نبایستی موهای سیل را رها

موها باندرون قلب وریه و معدده و غیره را اعلیل
سازد

این گروه هرگاه غرضشان سادگی و پاکیزه‌گی
است از بردن محاسن ریش چراسیلها که محزن
اعظم و مجمع اتم کثافات و میکروبها است
انبوه گذاشته‌اند این گروه یکسر راه ضدیت
و مخالفت با احکام محکمه شریعت اسلام را
پیموده‌اند چه اینکه شرع مطاع امر بکوتاه
نمودن سیل و رها کردن ریش را فرموده
بعکس کردار اینان گروهی دیگر طرفداران
این عادتند از سادگی و پختبری مقلدان فرنگیان
و درباریانند و پیروان هواپرستان و طبعیانند

کرده و ریش را از بیخ و بن بتراشند چه اینکه
استرار فطرت و نوامیس حقیقه طبیعت را انبیاء
مرسلین و علمای مصلحین بهتر از دیگران واقف
و عارف می باشند

(فاستواهل الذکر ان کنتم لاتعلمون)

تمام شد { رساله نفتیش }

از مضرات تراشیدن ریش

از تألیفات حضرة العلامة الاکبر المصلح
العظیم المشتهر فیلسوف الاسلام سید العلماء
الاعلام (هبه الدین) محمد علی بن الحسین
الحسینی بالشهریر الشهرستانی عفی عنه